

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor:	Correspondențele se adresează redacției
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	„FOAIA DIECESANĂ“
„ „ „ pe 1/2 an 5 „		iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
„ România și străinătate pe an 14 franci		ADMINISTRAȚIA
„ „ „ pe 1/2 an 7 „		Librăriei și Tipografeiei diec. în Caransebeș

În săptămâna trecută biserica noastră dreptcredincioasă română a pierdut doi bărbați de frunte ai ei. Dincolo de munți, în Iași, a reposedat Metropolitul Moldovii și al Sucevii *Iosif Naniescu*; dincoaci, în Sibiu, asesorul consistorial *Nicolae Cristea*.

Eternisăm memoria acestor doi bărbați aruncând o scurtă privire în viețile lor.

Iosif Naniescu s'a născut la 27 Iunie 1820, în satul Răzălăi (Basarabia). În 1835 a fost adus la Focșani, de un unchiu al său, și mai târziu încredințat Episcopului Chesarie, al eparhiei Buzău, care în 23 Noembrie 1835 îl călugări și apoi hirotoni întru diacon. Până la 1840 a învățat la seminariul Eparhiei, iar până la 1843 la colegiul Sf. Sava din București. La 1849 a fost numit egumen la mănăstirea Șerbănești-Morunglavului, unde rămase până la 1857, când trecu în aceeași calitate la mănăstirea Găiseni, unde stete până la 1863. După 3 ani, la 1866 a fost adus ca egumen la mănăstirea din Capitală, Sărindar. În acest post fiind, a fost hirotonit arhieru la 1872 funcționând totdeauna ca profesor la liceul Mateiu Basarab și școala normală Carol I. și mai târziu director al Seminariului Central din Capitală. La 1873 a fost ales Episcop al eparhiei Argeșului, iar la 10 Ianuarie 1875 Metropolit al Moldovei și Sucevei. La 1900 și-a serbat cu mare ceremonie și încungiurat de stima și dragostea generală jubileul de 25 ani de păstorie sufletească.

Înaltul Prelat a fost un caracter cinstit și generos. Nenumărate sunt actele lui de binefacere, pentru cari cheltuia toate venitele sale. Blând, iertătoriu și povățuitoriu el lasă numai păreri de rău acelor ce l-au cunoscut. Păstoria lui îndelungată va rămâne ca una din cele mai fericite din istoria Mitropoiei Moldovei și Sucevei.

Nicolae Cristea s'a născut la 14 Octombrie 1834 în Ocna Sibiului. A făcut gimnasiul și teologia la Si-

biiu, unde a ascultat și cursurile juridice. Curând după absolvarea studiilor, tinărul Cristea intră în Consistoriu și în tot decursul timpului, cât fericitul Metropolit Șaguna împreună cu secretariul său de atunci Nicolae Popea petrecea la senatul imperial înmulțit din Viena, agendele secretariului le-a provăzut Nicolae Cristea. Metropolitul Șaguna cunoscând în el mult talent și zel, la anul 1861 l-a trimis cu stipendiu la universitatea din Lipsca spre a-și completa studiile. Ca student nu odată îndreptă părerile greșite ale profesorilor de acolo despre Români, prin ce putem zice, că a adus servitiul bunului renume al Românilor în străinătate. La anul 1863 a fost numit profesor suplent la seminariul arhidiecesan, iar un an mai târziu a luat asupra-și redactarea ziarului „Telegraful Român“ luptând în fruntea acestuia cu arme cinstite timp de 18 ani. La anul 1873 a fost ales asesor referent în senatul bisericesc, care funcție a ocupat-o până în zilele din urmă ale vieții sale. Decedatul Cristea a luat parte activă și în viața politică, purtând un rol însemnat în luptele Românilor, iar pe teren social a rămas fără păreche în zelul său de a promova interesele mai ales ale clasei de mijloc. Lui îi revine meritul de a fi înființat la 1867 „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“ fiind totodată și primul ei president până la 1897. Biserica și poporul nostru perde în decedatul un zelos și sincer membru al ei, care prin fapte a arătat, că li-a fost cu trup cu suflet devotat. Deplângem pierderea ireparabilă a acestui binemeritat bărbat.

Schisma cea mare între biserica orientală și cea occidentală

(Fine)

În anul 933 Roma se amestecă în certele de la Constantinople pentru scaunul patriarhal și provacă din nou ura orientalilor. Roman I (919—944) asociat la tron al împăratului Constantin, spre a imita pe Leon Înțeleptul voia să ridice pe fiul său Teofilact pe scaunul patriarhal și după ce înlătură pe bătrânul

patriarh Trifon (928—931) cu consimțământul și ajutorul papei Ioan XI (931—936), ridică pe Teofilact pe scaunul patriarhal (933), iar legații papei îl hirotoniră. Prințul era abia de 16 ani și cu toate că unchiul său patriarhul Stefan (886—893), fratele lui Leon, încă fusese tânăr, dar era bine crescut și foarte cuvios, pe când patriarhul de acum Teofilact era din contră foarte ușurel, bun pentru orice alt-cova afară de chie-marea preoțească. Călăreț și iubitoriu pasionat de cai, el a fost un patriarh, cum n'avuse Constantinopole nici unul mai rău. Acest patriarh impus Constantinopolitanilor cu ajutorul Romei mână tronul patriarhal timp de 23 de ani și era pe deplin vrednic de papii contimpurani din timpul Pornocrației. Ușurința lui merse până acolo, că aflându-se în biserică la liturgie, îndată ce i-se spuse, că iapa lui favorită a fâtat un mânz, se desbracă de vestimintele liturgice și alergă la grajd. El muri în anul 956 de vărsare de sânge, în vârstă de 39 de ani, în urma unei călăriri nebunesci, fiind trântit de cal.

Patriarhii Nicolae II, Chrysoverghii (984—995) și Sisinie II (995—998) rostiră în 995 și 996 anatema asupra tuturor contrariilor lui Fotie și asupra tuturor celor scrise contra lui Fotie și altor precedesori ai lui. Patriarhii Sisinie II și Serghie II Mamichelites (999—1019) reînnoiră chiar enciclica lui Fotie contra latinilor, publicându-o din nou sub numele lor.

La 1014 când papa Benedict VIII (1012—1024) după cererea împăratului Eric II (1002—1024) primi simbolul cu adausul filioque și în Roma, unde încă nu se introdusese până atunci, numele patriarhilor apuseni s'a șters pretutindenea în orient din diptice, conform unei hotărâri luate la sinodul din Constantinopole sub Serghie II.

Vasilie II Bulgaroctonul (976—1025), care domnea împreună cu fratele său Constantin VIII, cugetă să împace scaunul roman cu cel din Constantinopole și trimise, — așa povestesc cel puțin apusenii — în anul 1024 o mare sumă de bani către noul papă Ioan XIX (1024—1033), ca papa să recunoască, că patriarhul de Constantinopole este coordonat cu cel din Roma, cum se hotărîse la sinodul din 879. Pe atunci era patriarh la Constantinopole Enstatie, un bărbat vrednic și dispus spre împăcare (1019—1025). Ioan XIX atras de darurile bogate, era dispus acum să împlinească cererea. Dar când se află aceasta în occident, o îngrozitoare idignare cupriuse pe toți așa, că papa înspăimântat, reveni asupra proiectului său, iar încercările de împăcare ale grecilor remaseră zădarnice.

Aceasta poate să fie sau să nu fie adevărat, însă sigur este, că dispoziția generală între orient și occident la începutul veacului XI fu din ce în ce mai neamicală. La aceasta contribuă încă nu puțin împrejurarea, că acum se făcū cunoscut orientalilor, cum că în occident încă din veacul al IX, o dată cu socotința că Cristos ar fi săvârșit cina cea din urmă cu pâine nedospită, devenise us general a întrebuintă la Euharistie pâine nedospită sau azime (τὰ ἄζυμα). Usul

acesta fū imitat și de Armenii din orient, iar în biserică greacă el era considerat ca o reînnoire a Iudaismului și provocă un scandal cu atât mai mare, cu cât acest us în timpurile cele mai vechi creștine era propriu ebioniților. Chiar la începutul veacului XI, metropolitul ruș Leon († 1008) înfruntă acest us în o scriere grecească către români.

Asemenea ajunse la cunoscința orientalilor și îi umplū de mirare, că pe când ei încă din vechime cântau Aleluia (lăudați pe Domnul) după exemplul V. T. în tot cursul anului, apusenii, conform unui obicei, ce exista la ei încă de pe timpul lui Augustin († 430), interziceau cântarea aceasta, ca o cântare veselă, în tot timpul postului mare și în timp de pocăință.

D. Săvîrșirea schismei (1054)

Îndată după jumătatea veacului XI se ivi un mare conflict între orientali și occidentali. Niceta Pectorat (*Νικήτας Στηθάτος*) un călugăr studit din Constantinopole scrise în 1053 cărți polemice în contra Latinilor și tot astfel făcū și patriarhul de atunci Cerularie sau Caerularius (*Μιχαὴλ Κηροῦλαριος* 1043—1058) cu colegul său Leon din Ahrida, arhiepiscopul autocefal al Bulgariei. Cu mare pornire polemică contra Latinilor scrise pe timpul acela arhiepiscopul bulgar Leon o epistoală către episcopul latin Ioan din Trani în Apulia. În acea epistoală făcea imputări Latinilor, că ei 1. întrebuintează la Euharistie azime și astfel au introdus obiceiuri jidovesci în Biserica creștină; 2. că postesc Sâmbăta; 3. că mănâncă sânge și sugrumat și 4. că intrerump cântarea Aleluia în postul mare. Epistoala veni și în mâinile papei Leon IX (1048—1054) care se informase tot atunci, că Mihail Cerularie se poartă aspru cu Latinii, că le închide bisericile lor din Constantinopole, și că alungă din mănăstirile lor pe călugării latini cari aveau mănăstiri în Constantinopole și prin prejur. Leon IX scrise către Cerularie o epistolă aspră, în care nu-și dă osteneală a se desvînovăți de imputările făcute obiceiurilor apusene, ci se mărginesce la aceea, că Cerularie și Leon din Ahrida s'au sumețit, să se învețe a respecta mai mult pe papa, care este așa de sus pus, în cât nimenea nu îndrăznesce a se împotrivi autorității lui cum au făcut ei. Mai amenința și cu soarta lui Lucifer, conducătorul spiritelor rele. Tot asemenea scrise el și celorlalți patriarhi din orient și-i sfătuia să nu facă cauză comună cu Cerularie.

Împăratul bizantin Costantin IX Monomahul (1042—1056) se afla în mare strîmtoare din partea inamicilor din afară, mai ales în Italia de jos și căuta sprijinul papei în starea de nenorocire, în care se afla. De aceea întrebuintă toate mijloacele spre a se face o împăcare, cum încercase și Vasilie II Bulgaroctonul, după spusa apusenilor în anul 1024, dar fără rezultat, și pe când se silia pe deoparte a îmblânzi pe Cerularie, ruga pe de altă parte pe papa, să trimită legați la Constantinopole, spre a se face o împăcare în

privința diferințelor ce exista între biserica orientală și cea occidentală. Dar Leon IX n'a fost norocos în alegerea legaților săi și trimise în fruntea deputațiunii pe cardinalul Humbert, care era foarte pornit contra Grecilor și violent, acsându-i pe orientali de manicheism, donatism, nicolaitism și macedonianism, precum și de falsificatori ai Simbolului, fiind-că adausul filioque ar fi fost dela început în el etc. Humbert abia ajuns în Constantinople și publică scrieri polemice violente în contra Grecilor, mai ales în contra lui Cerularie, Leon al Achridei și Niceta Pectoratul, pe care-l încarcă cu defăimările cele mai de rind. Împăratul dorind pacea cu ori-ce preț se arată cât se poate de amical față de Humbert și de cei-l-alți legați romani și se duse singur cu dinșii la Niceta Pectoratul și stăruie pe lângă el, până ce în fine Niceta se hotărî pentru pace a arunca în foc scrierile sale polemice în contra Latinilor. Tot așa voia Humbert să trateze și pe patriarhul, dar acesta nu se lăsă în negocieri personale cu Humbert. El declară, că cu Latinii, cari numai învață pe alții, iar ei nu voesc să primească nici o învățătura, va discuta numai în un sinod și deci refuză a mai primi pe trimișii papei. Humbert se infurie de aceasta așa de mult, în cât compuse în limba latină un decret, în care după mai multe imputări violente, rosti anatema în contra lui Mihail Cerularie și a tuturor celor de o socotință cu dînsul. Legații papali se duseră cu decretul acesta la 16 Iulie 1054 în biserica sfintei Sofia, unde era adunat clerul și poporul și îl puseră pe sf. Masă în altariu, iar la ușă își scuturară praful de pe picioare și părăsiră biserica strigând: „Dumnezeu să vadă și să judece“.

Astfel ei lăsară în biserică pe Greci confuzi, neștiind ce însemnează aceasta. Când însă clerul și poporul află, că aceasta este o sentință de excomunicare plină de detăimări, toți fură cuprinși de o indignare înfricoșată, de care se îngrozî însuș împăratul și cântă să se justifice cu asigurarea, că el fără privire la dreptul solilor, dacă va fi cu putință, va pedepsi după merit pe legați, cari acum plecaseră. Cerularie convocă îndată un sinod, care declară că anatema, cuprinsă în decretul de excomunicare, ce fusese lăsat, să se întoarcă pe capul aceloră, cari au rostit-o. Cerularie publică acest decret sinodal într-o Encyclică, în care pe lângă învinuirile aduse Latinilor de Fotie și Leon din Achrida mai adăuse încă multe altele. Ei mai erau învinovați acum, că episcopii lor poartă inele și ies la războiu, că preoții lor rad barba, călugării lor mănâncă carne (ceea ce nu făceau monahii din orient), că apusenii mănâncă în zile de post lapte și ouă, că se botează cu o singură cufundare, că la dinșii pot să se ia în căsătorie doi frați dintr-o familie cu două surori din altă familie și alte de asemenea. Erau însă episcopi și teologi resăriteni, care găsiu că toate aceste diferințe n'ar fi așa de mari în cât să se facă imputări Latinilor pentru ele; dar în privința unor puncte, cum este învățătura despre purcederea sântului Duh în special adausul filioque

la simbol nu era între orientali nici o divergință de părere. Între teologii și episcopii moderați era și patriarhul de atunci al Antiohiei Petru, care într-o epistoală către Cerularie declară că el nu consideră toate abaterile latinilor ca importante și demne de condamnare, dar vede și el că pe câtă vreme vor ținea la adausul dela simbol, nu poate fi vorba despre o comunitate cu dinșii. Declară asemenea că numele papei și în patriarhatul său nu se mai pomenesc de și aceasta s'a făcut încă cu 45 de ani mai înainte atât în Antiohia, cât și în Constantinople. Asemenea într-o epistoală, prin care respunde patriarhului (?) Dominic din Aquilea, care se plângea despre netoleranța Constantinopolitanilor în chestiunea azimelor, Petru își exprimă mirarea, că episcopul din Aquilea poartă titlul de patriarh, pe când sânt numai 5 patriarhi, cari se aseamănă cu cele 5 simțiri ale bisericii. Așa dar, de și nu toți orientalii erau de o socotință cu Cerularie în privința Latinilor, totuș în întregul orient se considerau Latinii ca vrednici de escludere din comunitatea Bisericii. Pe de altă parte în tot occidentul se mănținea purcederea sântului Duh din Tatăl și din Fiul, primatul jurisdicțional al papei și anatema rostită în contra lui Fotie, Cerularie și celor de o socotință cu dinșii, de cari se țineau esențialmente toți orientalii.

Amendoauă părțile se acusau reciproc de schismă și eterodoxie și amunde occidentul impută orientului mai mult schisma, iar orientul occidentului mai mult eterodoxia și și și reseruaă fiecare pentru sine esclusiv dreptul la catolicism sau la ortodoxie, de și în occident se întrebuintă expresiunea dintăiu iar în orient cuvântul din urmă. Astfel se săvârși ruptura între biserica orientală și cea occidentală și de atunci se mănține până în ziua de astăzi.

Isus Cristos

— Cu cuvintele s. Scripturi, textul de la Neamțul —

(Continuare)

119. Isus intrând în Ierihon vindecă un orb

Și a fost, când s'a apropiat el de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind. Și auzind el poporul trecând a întrebat: „Ce este aceasta?“ Și i-a zis lui, că: „Isus Nazarineanul trece.“ Și a strigat zicând: „Isuse, Fiul lui David, miluesce-mă.“ Iar cei ce mergeau înainte certau pe el să tacă; iar el cu mult mai vârtos striga: „Fiul lui David, miluesce-mă!“ Și stând Isus a poruncit să-l aducă pe el la sine, și apropiindu-se de dînsul l-a întrebat zicând: „Ce voesci să-ți fac?“ Iar el a zis: „Doamne, să vîd.“ Și Isus i-a zis lui: „Vezi; credința ta te-a mântuit.“ Și îndată a văzut, și a mers după el, mărind pe Dumnezeu; și tot poporul vîzând a dat laudă lui Dumnezeu.

120. Isus la Zaheiu

Și intrând el trecea prin Ierihon. Și iată un om anume Zaheiu și acesta era mai marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă pe Isus, cine este, și nu putea de popor, că era mic de stat. Și alergând ina-

inte, s'a suit într'un dud, ca să-l vadă pe el, că pe acolo vrea să treacă. Și dacă a venit la locul acela, căutând Isus l-a văzut pe dînsul, și a zis către dînsul: „Zahe, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi-se cade să fiu.“ Și el grăbindu-se s'a pogorit, și l-a primit pe dînsul bucurându-se. Și văzînd toți, cârtiau zicînd, că: „La un om păcătos a intrat să găzduască.“ Iar Zaheu stînd a zis către Domnul: „Iată jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor, și de astăzi năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.“ Și a zis către el Isus, că: „Astăzi s'a făcut mîntuirea casei acesteia, pentru că și acesta fiu a lui Avram este, că a venit Fiul omului să caute și să mîntuească pe cel pierdut.“

121. Parabola despre mine

Și ascultînd ei acestea, adăugînd, a zis pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, și li se părea lor că îndată va să se arate împărăția lui Dumnezeu. Deci a zis: „Un om oare-care de bun neam s'a dus într'o țară depărtată, să-și ia lui împărăție și să se întorcă. Și chemînd zece slugi ale sale, le-a dat lor, zece mine, și a zis către ei: „Neguțatoriți, până voi veni.“ Iar cetățenii lui îl urau pe el și au trimis solie după el zicînd: „Nu voim pe acesta să împărățească peste noi.“ Și a fost când se întorcea el luînd împărăția, a zis să se cheme slugile acelea, cărora dedese argintul, ca să știe cine ce a neguțatorit. Și a venit cel dintîiu zicînd: „Doamne, mina ta a agonisit zece mine.“ Și a zis lui: „Bine, slugă bună, că întru puțin ai fost credincioasă, să ai putere peste zece cetăți.“ Și a venit cel al doilea zicînd: „Doamne, mina ta a făcut cinci mine.“ Și a zis și acestuia: „Și tu fii peste cinci cetăți.“ Și altul a venit zicînd: „Doamne, iată mina ta, care o am ținut legată în maramă. Că m'am temut de tine, că om aspru ești;iei, ce n'ai pus, și seceri, ce n'ai semănat.“ Și i-a zis: „Din gura ta te voi judeca, slugă vicleană, ai știut, că om aspru sunt, luînd ce n'am pus, și secerînd ce n'am semănat. Dar pentru ce n'ai dat argintul meu schimbătorilor, și vind eu, Paș fi cerut cu dobînda.“ Și celor ce stau înainte a zis: „Luați de la el mina și o dați celui ce are zece.“ Și ei au zis lui: „Doamne acela are zece mine.“ Zic voaue: „Celui ce are, i-se va da; iar de la acela ce n'are, și ce are se va lua de la el. Însă pe vrăjmașii mei accia, cari n'au voit, să împărătesc peste dînșii, aduceți-i încoace și-i tăiați înaintea mea.“

Și zicînd acestea mergea înainte, suindu-se la Ierusalim.

122. Isus eșind din Ierihon vindecă alt or.

Și eșind el și ucenicii lui și popor mult din Ierihon, Bartimeiu orbul, fiul alui Timeiu, ședea lângă cale cerșind, și auzind, că Isus Nazarineanul este, a început a striga și a zice: „Isuse, Fiul lui Davind, miluiesc-mă.“ Și-l certau pe dînsul mulți, ca să tacă; iar el cu mult mai virtos striga: „Fiul lui David miluiesc-mă. Și stînd Isus a zis să-l cheme pe el; și au chemat pe orbul zicîndu-i lui: „Îndrăznesce, scoală-te, că te chiamă.“ Iar el lepădându-și haina sa, s'a sculat și a venit la Isus. Și răspunzînd Isus, i-a zis lui: „Ce voesci să-ți facție?“ Iar orbul a zis lui: „Învățatoriule, ca să văd.“ Și făcîndu-i-se milă lui Isus s'a atins de ochii lui și i-a zis: „Mergi, credința ta te-a mîntuit.“ Și îndată a văzut, și a mers după Isus în cale.

123. Sfatul sinedriului să prindă pe Isus. Ungerea lui Isus

Și erau aproape Pascele Iudeilor și s'au suit mulți în Ierusalim din laturea aceea mai înainte de Pasci,

ca să se curățească. Deci căntan ei pe Isus și grăiau între sine în biserică stînd: „Ce vi se pare voaue, au nu va veni la praznic?“ Și dedese arhieriei și farisei poruncă, că de va ști cineva unde este, să vestească, ca să-l prindă pe el.

Deci Isus mai înainte de Pasci cu șese zile a venit în Vitania, unde era Lazăr cel ce fusese mort, pe care l-a înviat din morți. Și i-a făcut lui acolo ciuă în casa lui Simon leprosul, și Marta slujia, iar Lazăr era unul din cei ce ședeau împreună cu dînsul. Deci Maria luînd o litră cu mir de nard de mult preț, a uns picioarele lui Isus și a șters cu pîrul său picioarele lui; și sfărîmînd alabastrul l-a turnat pe capul lui; iar casa s'a umplut de mirosul mirului. Zis-a drept aceea unul din ucenicii lui, Iuda a lui Simon Iscarioteanul, carele vrea să-l vindă pe el: „Pentru ce acest mir nu s'a vindut cu trei sute de denari și să se fi dat săracilor?“ Iar acesta a zis-o, nu că de seraci îi era grijă, ci pentru că fur era, și pungă avea, și ce se punea întrînsa purta. Și erau unii ucenici de la părea rău întru sine și ziceau: „Pentru ce se făcu această pagubă cu mirul? Că se putea vinde acesta cu mai mult de cât trei sute de dinari, și să se dea săracilor; și se restiau asupra ei. Iar Isus a zis: „Pentru ce-i faceți ei supărare? Lăsați-o pe dînsa, spre ziua îngropării mele l-a păzit. Că bun lucru a făcut cu mine. Pentru că pe săraci pururea îi aveți cu voi, și când veți vrea puteți a le face lor bine; iar pe mine nu mă aveți pururea. Aceasta ce a avut, a făcut. Mai înainte a apucat de a uns trupul meu spre îngropare. Amin grăiesc voue: Ori unde se va predica evanghelia această în toată lumea, se va povesti și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.“

(Va urma)

Varietăți

Memorand către Maiestatea Sa. După cum am aflat, Delegațiunea congresuală pentru despărțirea ierarhică, în conțelegere cu Înalt Prea Sînțitii nostri Arhieriei, a decis, că Înalt Prea Sînțitiile Lor să înainteze un memorand la Prea Înaltul Tron în cestiunea mănăstirilor, carea după cum se știe, în urma punctului de negațiune, pe care s'a pus biserica sîrbească, nici până astăzi nu s'a putut rezolva.

Suntem de părere, că la aceasta are să se reducă scirile unor ziare, că Înalt Prea Sînțitul Arhiepiscop și Metropolit ar fi înaintat memorand în afacerea controverselor existente între biserica noastră și cea sîrbească.

Mulțămită publică. La fondul de ajutorare „Ioan Popasu“ al elevilor dela Institutul teologic și pedagogic din Caransebeș au mai contribuit: 1) La colecta întreprinsă de Mult On. Domn Antoniu Popoviciu paroh în Nicolințul Mare: Comuna bisericăscă din Nicolinț 10 cor., Antoniu Popoviciu 6 cor., Ilie Mangiu 2 cor., Vasilie Popoviciu 2 cor., Maria I. Balea 4 cor., Traian Covaciu 2 cor., Iosif Rauberg 1 cor., Petru Cuzman 2 cor., Petru Cuzman 1 cor., Carol Hell 4 cor., Dimitrie Cuzman 5 cor., Vasilie Pincu 5 cor., Mihaiu Minda 1 cor., Dimitrie Turcoane 2 cor. și Vichentie Minda 1 cor. la oaltă 48 cor. 2) „Orăviciana“, institut de credit și economii în Oravița 5 cor. Primească marinimoșii donatori în numele tinerimii mulțămirile noastre. *Patriciu Drăgălina* președinte, *Dr. George Dragomir* secretariu.

Sacrilegiu. Marți noaptea făcători de rele necunoscuți au intrat în altariul sântei biserici din Boldur și au furat de acolo două potire, pe cari dărăburindu-le le-au aruncat în grădina bisericii.

Cas de moarte. În 26 Ianuarie a. c. a reposat d-na *Livia*, soția capelanului *Aureliu Ciulin* din Răcădia. Înormântarea-i s'a făcut cu mare pompă; cuvântarea funebrală a ținut-o preotul Pavel Brinzeiu din Macoviște. Pe răposata o deplâng soțul, mica orfană Cornelia, părinții, rudeniile și cunoscuții. Fiei țerina ușoară!

— *Dr. Liviu Marcu*, avocat în Logoj, a reposat în etate de 36 de ani, Joi la 31 Ianuarie în Pesta. Întreaga sa avere — aproape 100.000 cor. — a testat-o pentru înființarea unui internat în Lugoj pentru studenți gr. or. români. Fie-i memoria binecuvântată!

Pentru internatul pedagogic diecesan Reuniunea română de cântări din Cacova a aranjat în 2 Faur a. c. un concert împreună cu teatrul.

Mulțămită publică. Prin aceasta se exprimă mulțămă publică d-lui *Ioan Lințu*, esactor diecesan, pentru suma de 4 cor., ce a dăruit-o despărțământului Bisericii Albe a Reuninunii învățătorilor. — *Iladia*, la 22 Ianuarie, 1902. — *George Verca*, învățătoriu și casariul despărțământului.

Convocare. Adunarea învățătorilor din despărțământul Oraviței, diecesa Caransebesului, se convoacă prin aceasta pe Joi, 14/24 Faur 1902, la 9 oare în școala confesională română din Oravița-română pe lângă următorul program: 1. Învățătoriu G. Jianu ține o prelegere din Religione. 2. Citirea circularului comitetului central. 3. Restaurarea biroului pe an 1901/2. 4. Îndegetări la compunerea planului de învățământ de învățătoriu G. Dragoescu. 5. Revisia planului de învățământ, stabilirea unui proiect de împărțirea oarelor și aprecierea legendarului de St. Alesandru. 6. Încasarea taxelor restante. 7. Propuneri. Oravița-montană în 10/23 Februarie 1902. *I. Trăilă* președinte, *Nicolae Băiaș* secretariu.

Spre știință. Preotul gr. or. rom. *Ioan Nicorescu* va eda două tomuri de predici sub titlul „*Amvonul bisericii gr. or. rom.*” Tomul I cuprinde toate Duminicile anului liturgic, iar al II toate serbătorile și praznicele bisericii noastre. Prețul fiecărui tom va fi 2 cor. Abonamentele la această lucrare se fac la d-l Virgil Mihulin arhivariu consistorial în Arad. Numele P. T. abonenți se vor tipări la finele volumelor. Oplu preotului *Ioan Nicorescu* sa tipărească cu binecuvântarea și recomandarea P. S. S. *Iosif Goldiș*, episcopul Aradului.

Bibliografie

„*Enciclopedia Română*”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de *Dr. C. Diaconovich*, prim-secretar al Asociațiunii. Vol. III, Fasc. XXV (*Negatoria Actio—Orléans*). Cu o hartă (Oceania).

După un scurt interval de câteva săptămâni a apărut un nou fascicol al acestei mari publicațiuni, în care se termină lit. N. și se cuprinde aproape întreaga lit. O. în total cam 1500 articole. Un loc de frunte ocupă și de astădată biografiile românesce, dintre cari amintim: Negoescu, Negreanu, Negri, Negruțiu, Negruzzi, Neguliciu, Nenitescu, Nicoara, Nicolean, Nosieviciu, Obedeanu, Obedenaru, Obradoviciu, Obregia, Odobescu, Oeconomu, Oniț, Olănescu, Olinschi, Ollănescu, Onciul, Orășan, etc. În materie de istorie națională amintim articolele: *Negru Vodă* și *Nestor* (de *Dr. D. Onciul*) și *Resboiul oriental 1877/78* (de *I. S.*

Floru), apoi cu privire la istoria bisericească un număr mai mare de articole de *C. Auner* și *Dr. Il. Pușcariu* (*Neofit, Nichitici, Nicodim, Nicopoli Episc., Nifon, Novacoviciu, Ohrida, etc.*). *Archeologia* o reprezintă între altele prin câteva articole mai mari de *Teochari Antonescu* (*Numismatica, Ninive, etc.*), iar dintre articolele geografice de interes românesc amintim „*Oltul*” (de colon. *Iannescu*). Mai remarcăm o serie mai mare de articole de filologie de *M. Străjan*, din ramul filozofiei de *M. Dragomirescu* (*Nietzsche, etc.*) și *Grig. Pletos* și din musică de *T. Cerne* (*Neume, Nota, Opera, Orchestra, Orga, etc.*) Științele naturale sunt reprezentate prin un număr mare de articole de chimie (de *Dr. Minovici*), de botanică (de *Z. C. Panțu și Radian*), de zoologie (de prof. *Moisil*), de mineralogie (de *L. Mrazek*), de geologie și montanistică (de *Dr. Popovici-Hatzeg*) și de fizică (de *E. Viciu*). Medicina și igiena au fost tractate și în acest fascicol cu deosebită în-deosebită îngrijire de *Drii Felix* (i. a. *Orbiu*), cu o ilustrațiune), *Tălășescu, Innerwoll, Beu, etc.*

Harta geografică alăturată la art. *Oceania* a fost lucrată în renumitul stabiliment *Brockhaus* din Lipsca, și împreună cu celelalte harte ale „*Enc. Rom.*” întrece lucrările hartografice românesce de până aci.

Publicațiunea continuă deci cu pași mari și în condițiuni mulțămitoare și ne dă speranța de a o vedea terminată încă în decursul acestui an.

Abonamentele se fac la W. Krafft in Sibiu și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumerare pentru un tom broșurat cor. 20.—, legat cor. 23.20 (în România: lei 25.—, resp. 28.50).

University Lib Concurse

Pentru îndeplinirea postului de capelan, creat lângă preotul deficient *Maxim Bălan* din **Iabuca**, prin decizul consistorial din 21 Decembre 1896 Nr. 3213 B., se escrie prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela datul publicării în „*Foaia Diecesană*”.

Emolumentele acestui post sunt:

1. Cortel liber, de care îngrijesce comuna bisericească.
2. Jumătate din sesiunea parohială.
3. Anualmente câte 2 coroane dela fiecare familie din Iabuca, care emolument încetează însă cu moartea preotului *Maxim Bălan*.
4. Jumătate din venitele stolare usitate în parohia materă și filia *Mesiciu*.
5. Jumătate din birul parohial usitat.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și trimită petițiunile lor, ajustate cu documentele de lipsă pentru parohii de clasa a treia și adresate comitetului parohial, oficiului protopresbiteral gr. or. rom. al *Versșetului* în *Srediștea-mică* poșta *Nagy-Szredistye*.

Caransebeș în 15 Iannairu 1902.

1—3[4]

Consistoriul diecesan.

 Casa și grădina
de sub **Nrii 23 și 24** din **Caransebeș**,
în estindere pe 2 strade

in strada **Timișoarei** și a **Spitalului militar**,
se vinde din mână liberă.

Reflectanții pot căpeta informațiuni dela proprietariu și în *Librăria diecesană*.

C o n v o c a r e .

Domnii acționari ai casei de păstrare ca societate pe acțiuni „NERA” se convoacă prin aceasta la

a IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Bozoviciu la 10 Martie st. n. 1902 a. m. la 8 oare, în localitatea institutului:

Obiectele de pertractare:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre agendele institutului pe anul al IV-lea de gestiune 1901. decizie asupra bilanțului și darea absolutului, propunerea direcțiunii și decidera asupra întrebunțării profitului.
 2. Alegerea comitetului de supraveghiere conform §. 29 din statute.
 3. Eventuale propuneri.
 4. Esmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.
- P. T. Domnii acționari cari nu pot participa la adunarea generală sunt rugați a ne remite plenipotența scrisă cu mâna proprie și vidimată de 2 martori cu cel mult 8 zile înainte de adunarea generală.

Bozoviciu, la 9 Ianuarie 1902.

1—1 [4]

Directiunea.

Active

Contul Bilanțului

Pasive

	Cor.	fil.	Cor.	fil.		Cor.	fil.	Cor.	fil.
Casa			2906	74	Capital de acțiuni			90000	—
Cambii de bancă			288209	—	Fondul de rezervă	12579	88		
Efecte			1145	—	Fondul de binefaceri	492	86	13072	74
Conturi curente			18376	74	Cambii reescomptate			141089	—
Reațiți			2763	92	Depuneri spre fructificare			59483	74
Mobilier	1932	60			Dividende nerecitate			136	—
După amortisare de 5%	96	63	1835	97	Interese transitoare			4136	08
Interese transitoare			3892	32	Profit curat			13102	82
Prodiversi			1980	69					
			321020	38				321020	38

Perderi

Contul de profit și pierderi

Profit

	Cor.	fil.	Cor.	fil.		Cor.	fil.	Cor.	fil.
Interese de reescompt	8263	09			Interese de escompt	20731	50		
Interesele fondului de rezervă	400	16			Interese de Conturi curente	289	70		
Interese de depuneri	3382	42	12045	67	Interese de efecte	7	98	21029	18
Chiria	469	99			Taxă	1791	34		
Spese diverse	1137	22			Provisiuni	12287	82	14079	16
Salare	6060	—	7667	21	Venit transpus			500	—
Contribuțiunea	2322	30							
Competința de timbru	34	97							
10% Dare după int. de dep.	338	24	2696	01					
5% Amortisare din mobilier			96	63					
Profit curat			13102	82					
			35608	34				35608	34

Bozoviciu, la 31 Decembre 1901.

Iuliu Novac m. p.
director executiv.

Aureliu N. Simtion m. p.
comptabil și procurist.

Membrii direcțiunii:

Stachius Popoviciu m. p.

Dimitrie Bogoeviciu m. p.

Ioan Brinzei m. p.

Ilie Ruva m. p.

Daniil Radivoieviciu m. p.

George Străin m. p.

Subscrisul comitet am examinat conturile de mai sus și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Bozoviciu, la 9 Ianuarie 1902.

Comitetul de supraveghiere:

Vasilie Popoviciu m. p.
președinte.

Daniil Verindean m. p.

Ioan Attim m. p.

Nicolae Novacoviciu m. p.

Simion Disela m. p.

Iosif Jeva m. p.

Convocare.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Prilipceana“ din Prilipețiu se convoacă la

I-a adunare generală ordinară,

carea se va ține în Prilipețiu la 16 Martie 1902 st. n. la 2 oare postmeridiane, în localitatea societății.

Obiectele de pertractare:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere pre anul I-ii de gestiune 1901, decedere asupra bilanțului și darea absolutului, și mai alte propuneri a direcțiunii.

2. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un period de 3 ani conform §-lui 45 din Statute.

3. Esmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

P. T. Domnii, cari nu ar putea lua parte la adunarea generală se binevoacă a ne remite plenipotența scrisă.

Prilipețiu, la 2 Februarie 1902.

Vasiliu Popoviciu m. p.
președinte.

Contul Bilanțului

Active.		Coroane bani		Pasive.		Coroane bani	
1	Capitalul social restant	6866	80	1	Capit. soc. în 1040 buc. acții	10400	—
6	Cassa în numărariu	782	11	2	Spese de fondare	421	58
7	Marfuri după inventar	2301	73	9	Creditori	1307	07
3	Mobilier	694	80				
9	Debitori	1439	02				
8	Perderi	44	19				
		12128	65			12128	65

Contul de Profit și Perderi

Perderi		Coroane bani		Profit		Coroane bani	
4	Chiria casei	60	17	8	Profit dela mărfuri	1691	98
2	Chiria Mărfurilor (Fracht)	149	49		Perderi spre egalare	44	19
6	Contribuțiunea (darea)	293	47				
4	Competințe de timbru	7	96				
7	Spese diverse	50	46				
5	Salare	1174	62				
		1736	17			1736	17

Prilipețiu, la 31 Decembre 1901.

Vasiliu Popoviciu m. p.
președinte.

Chirilă Serbu m. p.
vice-președinte și contabil.

Nicolae Mataringa m. p.
secretariu.

Ilia Saberca m. p.
cassariu.

Vasiliu Dancea m. p.
membru în direcț.

Martin Sarva m. p.
membru supl.

Subscrisul comitet am esaminat conturile de mai sus, și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Prilipețiu, la 2. Februarie 1902.

Dimitrie Șiuvețiu m. p.
președinte.

Ilia Ruva m. p.
membru.

Simeon Dizela m. p.
membru.

Petru Sarva m. p.
membru.

Ioane Dragila m. p.
membru.

Antoniou Saberca m. p.
membru suplenitoriu.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvre n. 1901

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Orșova — Verciorova

Or. Os. Ex. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III	M. II—III	Stațiunile			Or. Os. Rx. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III
1130 433	815 149	830 531	280 802	650 520	.	pleacă	Budapesta	sosesc	1250	715	.	125	740
439 543	205 357	610 823	810 924	713 854	.	sosesc	Timișoara-Iosefin	pleacă	803	930	.	750	153
						pleacă	Timișoara-Iosefin	sosesc	757	747	712	738	115
						sosesc	Lugoș	pleacă	643	613	507	620	1131
Joi și Duminea	843 750	.	.	157 1242 330	.	sosesc	Buziaș	pleacă	Mercuș și Duminea	150	.	.	720
		150	150	330	.	sosesc	M.-Iliu	pleacă	.	.	.	330	.
		602	602	639	.	pleacă	Marginea	pleacă	.	1242	1242	.	.
						pleacă	M.-Iliu	sosesc	.	.	.	1242	.
						pleacă	Buziaș	sosesc	.	843	.	.	157
547 632	402 523	831 941	929 1029	910 1032	.	pleacă	Lugoș	sosesc	644 602	611 512	502 400	614 531	1123 1024
						pleacă	Caransebeș	pleacă	.	333	.	414	844
					411	pleacă	Domașnia-Cornia	pleacă	.	233	.	327	733
828 853	800 828	.	1230 1256	110 138	533 639	pleacă	Băile-Herculane	pleacă	345 315	.	.	253	655
						sosesc	Orșova	pleacă	.	156	.	253	655
859 907	.	.	111 120	230 239	.	pleacă	Orșova	sosesc	255	1259	.	226	.
						sosesc	Verciorova	pleacă	215	1250	.	218	.

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Timișoara — Baziaș

M. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile			P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III
6501010 520	815 149	830 230 531 802	830 230 531 802	6501010 520	.	pleacă	Budapesta	sosesc	715	125 710	125 710	740	740
830 843	210 222	822 834	846 858	608 621	.	sosesc	Timișoara-Iosefin	pleacă	930	750 927	750 925	153	153
						pleacă	Timișoara-Iosefin	sosesc	806	742	708	635	1257
						sosesc	Chișoda	pleacă	753	729	651	623	1245
1030			1021			sosesc	Buziaș	pleacă	1019	552		456	1125
	1125	532		456		pleacă	Buziaș	sosesc			1030		415
	223	835		622		pleacă	Chișoda	sosesc	752		650		117
	251	901		653		sosesc	Jebel	pleacă	724		620		1249
	318	944		737		sosesc	Ciacova	pleacă	666		548		1216
	453			930		sosesc	Boca	pleacă	520				1015
	1015	520				pleacă	Boca	sosesc			930		453
	1216	656		548		pleacă	Ciacova	sosesc			737		318
	255	902		658		pleacă	Jebel	sosesc	719		619		1245
	308	915		711		sosesc	Voitec	pleacă	706		606		1232
	359	1010		815		sosesc	Gataia	pleacă	612		508		1103
	554	1130		1011		sosesc	N.-Bogsa	pleacă	424		340		915
	915	424		340		pleacă	N.-Bogsa	sosesc	1150		1011		594
	1103	612		508		pleacă	Gataia	sosesc	1010		815		359
	310	919		717		pleacă	Voitec	sosesc	704		601		1230
	420	1025		827		sosesc	Verșeț	pleacă	534		452		1120
		502		349		sosesc	Gataia	pleacă	403				606
		631		547		sosesc	Buziaș	pleacă	152				418
	1023			1235		sosesc	T.-Cubin	pleacă	291				350
	952			1205		sosesc	Panciova	pleacă	217				401
						pleacă	Panciova	sosesc	932				
		201		350		pleacă	T.-Cubin	sosesc	1023		1235		
		132		418		pleacă	Buziaș	sosesc					547
		403		605		pleacă	Gataia	sosesc					349
	434	1033		837		pleacă	Verșeț	sosesc	537		447		1115
	504	1100		907		sosesc	Iasenova	pleacă	505		415		1043
		1255				sosesc	Oravița	pleacă			225		
	1046			306		sosesc	Anina	pleacă	1105				510
	1105					pleacă	Anina	sosesc					1046
						pleacă	Oravița	sosesc					
	510	1105		913		pleacă	Iasenova	sosesc	450		405		1037
	550	1144		954		sosesc	Baziaș	pleacă	404		323		955

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare și 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Os. Ex.=Trenul Orient-Ostende-Expres, A.=Tren accelerat, P.=Tren de persoane, M.=Tren mestecat.